

Střípky z naší farnosti

Č. 18

Zpravodaj farnosti Kněždub

4/2015

„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

V něm byl život a ten život byl světlem lidí...“

„JSEM PŘIPRAVENÝ NA PŘÍCHOD KRISTA?“

Světlo ve tmě svítí

Drazí Boží přátelé, po celý adventní čas nás provází prosba o světlo. O světlo do našich lidských duší. V čas vzrůstající temnoty, která má odstíny nejrůznějších strachů. Od strachu z útoku teroristů přes strach, jestli nepřijdeme o práci, neztratíme partnera, až po ty menší strachy, jestli zvládneme vše na vánoce připravit, jestli se budou dárečky líbit dětem, jestli klapne vánoční dovolená atd. A tak děláme všechno proto, aby se to nepokazilo. Spotřebujeme na to veškeré naše síly, veškerý náš čas a výsledek bude stejně nejistý, neboť je úměrný našim silám a schopnostem.

Přesto to tak nemusí být, připustím-li, že svůj život nemám a nikdy jsem neměl ve svých rukou. Že jsou tu jisté faktory, Boží faktory, které velmi významně ovlivňují naši budoucnost. To, co se stane, i to, jak já to budu moci přijmout a zpracovat. Tyto Boží faktory však nejsou hned na první pohled zřejmé. Odkrývají se tomu, kdo se skutečně umí dívat. Kdo se dívá ne vlastníma očima, ale srdcem.

Co mám přesně na mysli? Pokusím se vám to přiblížit z vlastní zkušenosti. Nedávno jsem dostal dárek od jednoho z vás. Byl to tak trochu zvláštní dárek. Byl jsem na hodinu ponořen do absolutní tmy. Mé oči mi byly k ničemu. Nikde ani paprsek, žádná škvírka pode dveřmi, kudy by mohlo přicházet alespoň malé světlo. Najednou jsem se ocitl v bytě, kde bylo vše tak, jak u nás doma: předsíň, obývací, kuchyně, koupelna a všude spousta věcí a předmětů, tak, jak jsme zvyklí je používat. Cesta z domu vedla do zahrady v blízkosti rušné ulice a zaparkovaných aut. Chvilí vedla i lesem, kde byli zvířata, potůček vedoucí přes most, a to vše pořád v absolutní tmě. Nic nebylo vidět, a přece jsem viděl mnoho. Jako zrak mi sloužili moje ruce, kterými jsem si mohl mnoho věcí osahat, také můj sluch, který mi pomáhal orientovat se v prostoru a odhadovat různé vzdálenosti, zvuky, blízké a daleké, blížící se nebezpečí.

Ale to všechno by bylo málo, kdyby tam nebyl hlas slepé průvodkyně, která se všude tam pohybovala, jak za denního světla. Hlas, který působil příjemně, mladě, dodávající klid a zároveň odvalu. Bez něho bych byl asi ztracen, znervózněl bych a možná začal i panikařit.

Ale co bylo na této zkušenosti nejvzácnější, nebylo to, co jsem si mohl nahmatat rukama, rozeznat po zvuku, ale to, že jsem začal úplně jinak vnímat sám sebe i své okolí. Najednou nebylo vůbec důležité, co mám na sobě a jak vypadám, jestli jsem učesaný nebo rozčuchaný, jestli budím dobrý dojem nebo ne. V tu chvíli jsem vypadal tak, jak jsem o sobě mluvil, rozvažoval, a jak jsem mluvil s těma druhýma. Bylo velmi důležité mluvit pravdivě, protože každá

lež, přetvářka, by mohla pro druhého znamenat ohrožení, riziko úrazu. A to slovo, jak jsem mluvil, hned odhalovalo moji upřímnost či přetvářku. Nebylo příjemné dostat zpátky výtku, že jsem neupřímný, že se za něco stydím, nebo s tím mám problém. Chyběl tu totiž oční kontakt, který vám okamžitě prozrazuje, když s někým mluvíte, jak to doopravdy myslí. Proto ten důraz na pravdu vlastních slov.

Rovněž mi ta vnější slepota, odhalovala skutečnou krásu člověka, neboť jako by jste mohli nahlížet do jeho nitra, to jaký skutečně je, co dělá, jak je užitečný, čím slouží, ale i to čeho se ve skutečnosti bojíte.

Kontrast těchto dvou světů mi dal pocítit, jak je náš svět pokrytecký, jak staví na malichernostech, zvýhodňuje jen to, co je na oko krásné, nikoli ty, kteří mají skutečnou hodnotu. Uvědomil jsem si, že i já ve svém životě mnohdy tápu, chodím jako slepý a nevidím to, co mám přímo na očích, i přesto, že mi Bůh přímo svým slovem odhaluje pravý smysl věcí. Ale já tomuto Božímu slovu, tomuto hlasu, tak málo věřím.

A jako jsem nebyl v absolutní tmě zrazen mou slepou průvodkyní, tak ani v temnotách a strachu tohoto světa nejsem zrazen žádným Božím slovem, které je krásné, protože ono jediné je vždy pravdivé. A toto Boží slovo je skutečným světlem a ti, kdo ho poznávají a přijímají, přestávají bloudit v temnotě, ale podobají se lidem, kterým vychází světlo. Začínají dávat mnoho jásotu a přinášejí světlo bloudícím lidem v temnotě.

Přál bych vám, moji drazí, abyste mohli zakusit podobnou zkušenost - být na chvíli slepí, a pak začít skutečně vidět. Aby vaší jedinou oporou byl hlas v temnotě, který vás nikdy nezradí, a který je k vám upřímný a pravdivý. Tak začnete pomalu vidět pravdu u druhých a budete je mít rádi takoví, jací jsou, protože je nebudete chtít zradit, vystavit nebezpečí. Tak budete vědět, co má i skutečnou hodnotu, za čím v životě skutečně jít. Kéž i tyto vánoce jsou skutečným setkáním sobě si vzácných lidí, kteří svou malou lásku neschowají za velké dárky, ale kteří s drobností, malým dárkem, dají celé své srdce.

Ať světlo pravdy svítí v temnotě našich srdcí.

P. Miroslav Bambuch

„Vy však buďte dokonalí,
jako je dokonalý
váš nebeský Otec“
(Mt 5,48)

Bůh je mocnější a silnější než všechno

Homilie papeže při otevření Svaté brány, Bangui - Středoafriická republika

V tuto první neděli adventu, liturgické doby očekávání Spasitele a symbolu křesťanské naděje, mne Bůh přivedl až k vám, do této země, právě když se církev chystá zahájit Jubilejní rok milosrdenství. A jsem obzvláště potěšen tím, že moje pastorační návštěva se pojí se zahájením

tohoto Jubilejního roku, který jsme dnes zahájili ve vaší zemi. Z této katedrály chci srdcem a myslí dosáhnout svými sympatiemi všechny kněze, zasvěcené osoby a pastorační asistenty této země, kteří jsou s námi nyní duchovně spojeni. Vaším prostřednictvím chci pozdravit také všechny Středoafričany, nemocné, staré a životem zraněné lidi. Někteří z nich jsou možná zoufalí a nemají už ani sílu jednat, očekávají už jenom almužnu, almužnu chleba, almužnu spravedlnosti, almužnu projevu pozornosti a dobroty. A my všichni očekáváme milost, almužnu pokoje.

Jako apoštolové Petr a Jan, kteří přišli do chrámu a neměli ani zlato, ani stříbro, které by dali žebrajícímu, ochrnulému, přicházím nabídnout sílu a moc Boží, která člověka uzdravuje, pozvedá a uschopňuje, aby začal nový život a „přešel na druhý břeh“ (srov. Lk 8,22). Ježíš nás neposílá na druhý břeh samotné, ale posílá nás, abychom tímto přechodem spolu s Ním každý odpověděl na své specifické povolání. Musíme si proto být vědomi, že tento přechod na druhý břeh nemůžeme uskutečnit jinak než s Ním a osvobození od koncepcí rodiny a krve, které rozdělují, budeme vytvářet církev – Boží rodinu, která je otevřena všem a pečuje o ty, kdo se ocitli v největší nouzi. To předpokládá sblížení s našimi bratry a sestrami a zahrnuje v sobě ducha společenství. Není to v první řadě věc finančních prostředků; ve skutečnosti stačí sdílet život Božího lidu, podávat důvody naší naděje (1 Petr 3,15), být svědky nekonečného milosrdenství Boha, který – jak zdůrazňuje responsoriální Žalm této neděle – „ukazuje hříšníkům cestu“ (Žl 24,8). Ježíš nás učí, že nebeský Otec „dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré“ (Mt 5,48). Když jsme zakusili odpuštění, máme odpouštět.

To je naše zásadní povolání: „Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48). Jedním z podstatných požadavků tohoto povolání k dokonalosti je láska k nepřátelům, která je záštitou proti pokušení pomsty a proti spirále nekonečných represálií. Ježíš kladl velký důraz na tento zvláštní aspekt křesťanského svědectví (srov. Mt 5,46-47). Šířitelé evangelia tedy mají být především strůjci odpuštění, odborníci na smíření, experti milosrdenství.

Tak můžeme pomáhat svým bratřím a sestřám „přejít na druhý břeh“, vyjevit jim tajemství svojí síly, naděje a radosti pramenící v Bohu a zakládající se na jistotě, že On je na loďce s námi. Stejně jako apoštolům ve chvíli rozmnožení chlebě světuje nám Pán svoje dary, abychom je rozdávali všude a hlásali Jeho ujišťující slovo: „Hle, blíží se dni, kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu“ (Jer 33,14). V liturgických textech této neděle můžeme objevit některé charakteristiky této Bohem oznámené spásy, které jsou nám v našem poslání oporou. Bohem přislíbené štěstí je zvěstováno v podobě spravedlnosti. Advent je dobou přípravy našich srdcí na přijetí Spasitele, tedy jediného Spravedlivého a jediného Soudce schopného vyhradit každému zasloužený úděl. Tady stejně jako jinde mnoho mužů a žen žízni po respektu, spravedlnosti a rovnosti, aniž by na obzoru viděli nějaká pozitivní znamení. Pán je přijde obdarovat svojí spravedlností (srov. Jer 33,15).

Přijde zúrodnit naše osobní i kolektivní osudy, naše zklamané naděje a naše neplodná očekávání. A posílá nás zvěstovat zejména těm, kteří jsou utlačováni mocnými tohoto světa, a těm, kteří jsou zdeptáni tíží svých hříchů: „Juda dojde spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. Budou ho nazývat: Hospodin je naše spravedlnost“ (Jer33,16). Ano, Bůh je spravedlnost! Ano, protože my křesťané jsme povoláni být ve světě tvůrci pokoje založeného na spravedlnosti.

Očekávaná Boží spása má zároveň příchut' lásky. Přípravou na tajemství Pánova narození se totiž znovu ubíráme cestou Božho lidu, abychom přijali Syna, který přišel zjevit, že Bůh není pouze Spravedlnost, ale také a především Láska (srov. 1 Jan 4,8). Všude, rovněž a především tam, kde vládne násilí, nenávisť, nespravedlnost a pronásledování, jsou křesťané povoláni dosvědčovat tohoto Boha, který je Láska. Povzbuzením kněží, zasvěcených osob a laiků, kteří v této zemi nezdědka heroicky pěstují křesťanské ctnosti, uznávám, že vzdálenost, která nás dělí od tak náročného ideálu křesťanského svědectví, je někdy obrovská. Proto prosím slovy svatého Pavla: „Bratři, ať ve vás Pán rozhojňuje stále víc a více lásku jednoho k druhému i ke všem lidem“ (1 Sol 3,12). V této souvislosti mějme jako maják na obzoru svědectví, které vydali o křesťanech prvotní církve pohané: „Vidíte, jak se mají rádi, mají se opravdu rádi“ (Tertullian, Apologeticum, 39,7).

Zvěstovaná Boží spása se nakonec vyznačuje nepřekonatelnou mocí, která bude lepší než vše ostatní. A vskutku, hned po té, co Ježíš svým učedníkům oznámil hrozná znamení, která budou předcházet Jeho příchod, uzavírá:

„Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení“ (Lk21,28). I svatý Pavel mluví o „hojně a překypující lásce“, protože křesťanské svědectví má zrcadlit tuto neodolatelnou sílu, o níž mluví evangelium. Také uprostřed neslýchaného rozvratu chce proto Ježíš prokázat svoji velikou moc, svoji velikou slávu (srov. Lk 21,27) a moc lásky, která neustupuje před ničím, ani před chvějícím se nebem, před hořící zemí a rozbouřeným mořem. Bůh je mocnější a silnější než všechno. Toto přesvědčení dává věřícímu klid, odvahu a sílu vytrvat v dobrém i v těch nejhorších protivenstvích. I když běsní síly zla, křesťané mají na

tuto výzvu odpovědět zdvihnutím hlavy a připraveností čelit bitvě, v níž bude mít Bůh poslední slovo. A tímto slovem bude láska a pokoj!

Všechny, kteří se neprávem chápou zbraní tohoto světa, vyzývám: odložte tyto nástroje smrti; ozbrojte se spíše spravedlností, láskou a milosrdenstvím, jež jsou autentickou zárukou pokoje. Kristovi učedníci, kněží, řeholníci, řeholnice či laici pracující v této tak sugestivně pojmenované zemi, která je situovaná v srdci Afriky a je povolána objevit Pána jako pravý Střed všeho, co je dobré, vašim povoláním je ztělesňovat Boží srdce mezi svými spoluobčany. Kež vás Pán „posilní, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými“ (1 Sol 3,13). Smíření, odpuštění, láska a pokoj! Amen.

Převzato z webových stránek radia Vatican
přeložil Milan Glaser (článek dodala Martina Šimšová)

Zahajujeme advent..

Jak se již stává tradicí - adventní dobu jsme začali společně slavením mše svaté v kostele, kde jsme vyslechli pastýřský list našeho arcibiskupa Jana a také společně s celou obcí rozsvěcením

adventního věnce, který nám jako každý rok posvětil otec Mirek.

O adventu a adventní době bylo již mnohé napsáno a mnohé řečeno, dovolte mi i přesto shrnout základní informace, které se pojí k adventu.

Každý z nás ví, že doba přípravy na Vánoce se nazývá „ADVENT“. Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslí se zde příchod Vykupitele Ježíše Krista. Každoročním prožíváním adventu a slavením

adventní liturgie církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívují zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života. První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. a 13. století

se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánoce.

Datum první adventní neděle je pohyblivé. Je to proto, že poslední adventní neděle – čtvrtá – připadá vždy na neděli před 25. prosincem (který je hlavním

vánočním svátkem). A protože 25. prosince je každý rok v jiném dni v týdnu, tak i 1. adventní neděle má každý rok jiné datum. Advent vždy trvá do půlnoci dne 24. 12. („štedrý večer“ je vigilie – předvečer hlavního vánočního svátku). Někdy se proto stává, že poslední adventní neděle může připadnout i na Štedrý den. V takovém roce trvá advent vlastně jen tři týdny, i když má čtyři adventní neděle.

Adventní dobu symbolizuje také adventní věnec. Věnec je od nepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věnec je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnoty a strach, neboť on je „Světlo světa“ (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věnec spravedlnosti, vítězný věnec života. *Neboj se. Buď věrný a dám ti vítězný věnec života* (srov. Zj. 2,10).

Obsah adventní doby výstižně vyjadřují staré české adventní písně – „roráty“, sestavené podle biblických textů, převážně prorockých. (Roráty – název pochází z neznámější latinské adventní písně pocházející z 16. stol. z Francie: „Rorate coeli de super...“ – „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele...“). Připomínají očekávání spásy, vyvedení ze zajetí a uvedení do Boží blízkosti. Přinášejí ujištění o Boží věrnosti v příslibu spásy. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Byla to víra hluboká, poučená Božím slovem. Nápěvy i slova písní překlenují celé generace. Dávají nám zakusit společenství církve, které je rozprostřeno přes celá století.

Adventní doba našťěstí není pouze časem horečných nákupů. Má především

svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jít – já u něho a on u mě“ (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku – zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my... Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál.

Martina Šimšová

Festival schol v Petrově

Jako každým rokem i letos se uskutečnila přehlídka schol veselského děkanátu, tentokrát v Kulturním domě v Petrově.

Tohoto festivalu se zúčastnila i naše scholička pod vedením Žanety Šantavé a její sestry Adély. I když vystoupili v oslabení, protože polovina děvčat chyběla, přesto svůj výkon podali stoprocentně. Holky velmi krásně zazpívaly všechny připravené písničky.

Celým festivalovým odpolednem provázela

moderátorská dvojice Zuzka Piškulová a Radka Zalubilová. Jedny z hlavních animátorek naší farnosti. V porotě, která všechny scholy hodnotila, zasedli Pavel Tomšej ze Strážnice, P. Robert Kalbarczyk, kaplan ze Strážnice, Kristýna Tomečková z Kněždubu a

Tomáš Janůš z Velké nad Veličkou.

Otec Miroslav celý festival velmi dobře nazvučil a samozřejmě jej taky na začátku zahájil svým slovem a povzbuzením pro všechny účinkující.

I když se jednalo o festival veselského děkanátu, zúčastnila se ho i schola z kyjovského děkanátu a to kostelecká schola pod vedením Veroniky Pazourkové a Martina Bílka. Vedoucí scholy Veronika nám prozradila, že se jim všem na festivalu moc líbilo. Děkuje za velmi hezké přijetí a taky zvukařovi (našemu otcovi) rovněž posílá velké poděkování.

Následující strana přináší rozhovor se dvěma členy poroty a taky s moderátorkou tohoto festivalu – Zuzkou.

Děkujeme.

Otázky pro porotkyni Kristýnu Tomečkovou:

1. Jak jsi se cítila v roli porotce?

Musím se přiznat, že ze začátku jsem se v roli porotce cítila trochu nesvá. A to hlavně proto, že jsem byla právě jediná dívka a také nejmladší v naší skupině porotců. Ale nakonec byly moje obavy zbytečné a všechno proběhlo v pohodě a skvěle jsme se všichni bavili.

2. Co tě na zpívajících dětech nejvíce zaujalo a proč?

Tak samozřejmě mě na dětech zaujalo jejich nadšení. Byl to krásný pocit vidět je, jak si to užívají a také, jak rády zpívají.

3. Zazněla mezi písněmi i nějaká tvá oblíbená?

Oblíbená písnička, no to je docela těžká otázka. Protože děvčata zazpívala všechny písničky moc krásně, tak jsem ani neměla čas přemýšlet nad oblíbenou písničkou, vlastně si myslím, že ani žádnou nemám.

4. Jak vzpomínáš na chvíle, kdy jsi sama zpívala ve schole?

Na tyto chvíle samozřejmě velmi ráda vzpomínám a docela mi i chybí. Byly jsme super parta a myslím si, že nám to skvěle šlo. Samozřejmě bych byla ráda, kdybychom se někdy zase mohly sejít a zazpívat si.

Otázky pro moderátorku festivalu Zuzku Piškulovou:

1) Kolikátý ročník byl letos festival schol?

To bohužel nikdo neví :)

2) Které scholy se letošního festivalu zúčastnily? A mohla by jsi nám prozradit i jména vedoucích schol?

Kněždub- Ad'a Šantavá a Žanka Šantavá, Strážnice- Lucka Neumanová, Kostelec u Kyjova- Martin Bílek, Karel Pazourek, Veronika Pazourková, Radějov- Tereza Winklerová, Tereza Ševečková, Veronika Smaženková, Sudoměřice- Michaela Janečková, Petrov- Marie Janíková

3) Jak jsi se cítila ve své roli moderátorky? Proběhlo vše tak, jak sis představovala?

Už jsem párkrát něco moderovala, takže už jsem nebyla nervózní. S Raduškou jsme to pojaly spíš formou improvizace a šlo to dobře. Jinak celý festival dokonce předčil moje očekávání. Byl moc povedený, všechny scholy krásně

zazpívaly, dokonce se zúčastnila i schola z Kostelce, sál byl plný a myslím, že všichni si to užili ☺.

4) Jaká další akce tě v roli animátorky v nejbližší době čeká?

Další bude až děkanátní ples v Radějově, který se uskuteční 30.1.2016.

5) Co si myslíš, že je nejdůležitější pro to, aby schola dobře fungovala?

Myslím, že nejdůležitější je, aby to všechny bavilo a nechodili jen proto, že to po nich někdo chce, to se pak zpívá úplně jinak. A to se týká dětí i dospělých. A u těch dětí je podle mého názoru dost důležité mít i dobrý kolektiv.

Otázky pro porotce Tomáše Janůše:

Byl jsi porotce, který velmi příjemně zaujal všechny přítomné a svým kladným hodnocením určitě potěšil i všechny scholy. Každá schola tak podle tvých slov postoupila do dalšího kola ☺.

1) Mohl by si nám prozradit, jestli jsi už v roli porotce někdy byl popř. jestli máš za sebou i jiná vystoupení? Působil jsi totiž velmi zkušeně. Porotce jsem nikdy nedělal a kromě různých táborových rolí za sebou nemám ani žádné vystoupení. Hodnocení bylo kladné, protože všechny scholy zpívaly hezky.

2) Jak jsi se cítil v roli porotce?

Bylo to pro mě něco zcela nového a bavilo mě to.

3) Co tě na zpívajících dětech nejvíce zaujalo a proč?

Nejvíc se mi líbilo jejich nadšení a že se nestyděli před tolika lidmi zpívat.

4) Zazněla mezi písničkami i nějaká tvá oblíbená?

Ano, písnička Kdo je Pánem džungle se mi hodně líbila. Hlavně ta precizně zvládnutá choreografie ☺.

Ze života naší dětské scholy:

Když se řekne listopad.... to nás, scholičku, napadne FESTIVAL MLADŠÍCH SCHOL - akce, na kterou se vždy moc těšíme! Setkáváme se tu s ostatními scholami z našeho děkanátu, čerpáme inspiraci a vyměňujeme si písničky, které se nám při vystoupení zalíbily. Ale hlavně společně CHVÁLÍME NAŠEHO PÁNA!

Tento rok se festival konal 15.11. v Petrově. Zpívaly jsme celkem 3 písničky. Porota nás pochválila, moc se jim líbila ukazovací písnička Kdo je Pánem džungle. Dostaly jsme diplom za účast a spoustu sladkostí!!! ☺

Jak se ti na festivalu líbilo?

Adélka: Moc se mi tam líbilo.

Eliška: Bylo to dobré.

Byla jsi nervózní?

Eliška: Ne, protože každý den zpívám.

Adélka: Byla jsem nervózní hlavně z poroty.

Danielka: Ani moc ne.

A co porota?

Anička: Porota byla dobrá a hodnotila dobře.

Anetka: Celkem dobrý.

Těšíš se na příští rok?

Anička: Strašně moc.

Danielka: Těším se.

Anetka: Ano, těším, protože se mi tam líbilo.

Chtěly bychom moc poděkovat rodičům za odvoz děvčátek a hlavně za to, že je podpořili svou přítomností.

Žaneta a Adéla

„Je zapotřebí najít si čas na vnitřní ztišení a zklidnění“

Ke každému kostelu neodmyslitelně patří nádherný zvuk varhan. I v našem kostele tomu není jinak. A za tyto krásné tóny vdčíme našim varhaníkům, kterými jsou Marek Lovecký a Rostislav Komoň. V tomto čísle našeho zpravodaje představíme varhaníka Marka Loveckého, kterému moc děkujeme, že si pro nás udělal čas.

1) Marku, mohl by ses nám krátce představit?

Pěkný večer. Pro ty, co mě neznají - jmenuji se Marek Lovecký. Pocházím z Radějova, ale dva roky už bydlím ve Tvarožné Lhotě. V současné době ale rekonstruueme v Radějově bydlení a budeme se, když Pán Bůh dá, ještě před Vánoci stěhovat. Je mně 28 let. Jsem ženatý a máme tři měsíční holčičku Julinku ☺. Mé povolání je geodet. Pracuji v geodetické kanceláři v Kyjově, ale protože dělám především na železnici a za prací musím dojíždět, tak spíš pracuji na severní Moravě.

2) Druhá otázka už bude směřovat ke hře na varhany. Napsal by jsi nám, jak jsi vůbec začal hrát na varhany? Co nebo kdo tě k tomu přivedl?

Začal jsem hrát na varhany, vlastně ani už nevím jak. Asi za to může Rost'á Komoň ☺. Když jsem ještě ministrovával, tak Rost'á k nám do Radějova jezdil hrávat. A občas řekl něco v tom smyslu, že už by se to někdo z Radějova mohl naučit a hrát místo něj. A protože jsem hrál na housle a violoncello, tak jsem si řekl, že bych to vlastně mohl zkusit, když znám houslový a basový klíč. A nějak jsem to začal zkoušet. Pak jsem začal jezdit za Lacou do Strážnice. V Kroměříži na gymnáziu jsem začal chodit na varhany k profesorce na státní Konzervatoři. Jak jsem se dostal na vysokou školu do Brna, tak jsem si myslel, že už v Brně chodit na varhany nebudu. Ale osud chtěl jinak a podařilo se mi dostat se k výbornému učiteli a varhaníkovi z brněnské katedrály Petru Kolařovi na konzervatoř. Ten mě dokonce nabídl, abych se přihlásil na řádné studium. Popravdě, moc se mi nechtělo brát si při studiu vysoké školy další školu, ale nějak to šlo.

Cvičení na varhany zastavilo až zaměstnání ☺.

3) Jak dlouho už hraješ v kostelích na varhany? A ve kterých kostelích sis už zkusil zahrát?

Jestli si dobře pamatuju, tak hraju od 14 let. Takže tento rok to je 14 let co hraju na varhany. To je náhoda :-). Ve kterých kostelích? Uff, tak to bych si asi na všechny nevzpomněl. Ale k těm nezapomenutelným patří katedrála sv. Petra a Pavla v Brně nebo sv. Hostýn. V brněnské katedrále jsem hrával každý týden i na mších - myslím, že to bylo v úterý a čtvrtek. Tam jsem se toho z praxe naučil asi nejvíc. Na výletě s otcem Lukášem ze Strážnice jsem hrál i v Polsku. Ale to bylo ještě na začátku mé "varhanní kariéry", tak nevím, co jsem tam vlastně hrál ☺. S vynikajícím varhaníkem (Richard Stehlík) z Rohatce, jsem se dostal i do Vídně na kůry (sv. Michal, sv. Augustin ...). Tam jsem sice nehrál, ale byl to silný zážitek ☺.

4) Hraješ ještě na nějaký jiný hudební nástroj?

V současné době už hraji jen na varhany. Ale začínal jsem od 4 let na housle a pak jsem začal chodit do Strážnice na violoncello. Občas, když jsme byli se scholou, tak na kytaru, ale to už je dávno.

5) Jaká je tvá nejoblíbenější skladba, kterou velmi rád hraješ

popř. je i nějaká, kterou jsi nehrál, ale chtěl by sis ji někdy zahrát?

Nejoblíbenější skladba? No, tak těch je určitě víc. Ale když slyším otázku, tak mě z paměti vystřelil Gustav Holst: Planety. Nevím přesně, jestli originál je pro varhany nebo orchestr, ale je to super. Jednu "planetu" jsem hrál na konzervatoři a ta byla fakt skvělá. Možná trošku odbočím od tématu, ale víc jak skladby na varhany mě baví poslouchat varhanní improvizaci. Internet je toho plný a co varhaníci ve velkých kostelích ve Francii, Německu dokážou je něco neuvěřitelného. Dokážou na mši navodit úžasnou atmosféru.

6) Vzhledem k blížícím se Vánocům, jaká je tvá oblíbená vánoční skladba?

Možná překvapím, ale dobré vánoční skladby (písničky) jsou v soundtracku Sám doma ☺.

7) A poslední otázka: Jak si myslíš, že se má podle tebe člověk nejlépe připravit na Vánoce, tedy na příchod Krista?

V dnešní uspěchané době je asi čím dál tím těžší se na Vánoce připravit. On vlastně advent začne a pak jak mávnutím kouzelného proutku je čtvrtá neděle adventní. Je zapotřebí si najít čas na takové vnitřní ztišení a zklidnění.

PRVNÍ NEDELE ADVENTNÍ v kostele sv. Jana Křtitele

Začala nám doba adventní a s ní neodmyslitelně spojená příprava na blížící se příchod Krista. Příprava, která sebou nese spoustu práce kolem domu - aby bylo vše řádně uklizeno, napečeno, nakoupeno,

vyzdobeno ..., zkrátka tak nějak co nejdokonaleji připraveno . A stejně tak nebo ještě lépe by mělo být připraveno i naše nitro. My jsme ten chrám, který Bůh stvořil. Chtěl nás tu mít a přeje si, abychom se snažili porozumět Jeho slovům. Abychom naslouchali tomu, co po nás žádá. Přeje si, abychom byli připravení. Každý člověk sám za sebe. Stačí jen chtít...

V první neděli adventní otec Miroslav poželhal všechny přinesené adventní věnečky, které svým tvarem znázorňují kruh jako symbol společenství, pospolitosti. Jedná se o kruh radosti, díky kterému si lidé uvědomují, že všichni jsme jedna rodina.

Dětská scholička pod vedením Žanety Šantavé a její sestry Adély krásně zazpívala při této slavnostní mši svaté písničky Adventní čas a Advent. Tyto písničky také vypovídají o tom, jak je důležité připravit svá srdce. „**Adventní čas připraví nás na dobu vánoční, otevřít chcem svá srdce všem, tím ať náš advent zní.**“

V přímlovách, které nám četla lektorka Jana Uříčářová, nám zazněl druhý příchod Krista a k němu se vztahující i jednotlivé prosby.

Dej, Pane, prosíme, aby všechny tyto prosby vycházeli upřímně z mnoha srdcí k Tobě. Abychom si uvědomovali, jak je důležité připravit hlavně sebe samotného na Tvůj příchod. Nechtít změnit toho druhého k lepšímu, ale sám sebe. Teprve tak mohu být

příkladem pro toho druhého. Když se já sám budu varovat sebemenšího hříchu, tak i ten druhý si toho všimne.

Mše svatá byla obětovaná za + Marka Uříčáře a obětní dary tak nesli jeho synovci Miroslav a Marek Říhovi. Se vzpomínkou v srdci na všechny naše blízké je každá mše svatá, která je za ně obětovaná, právě tou vzácnou nadějí na jejich spásu. Díky našim modlitbám, které vzájemně ve mši svaté spojujeme, se síla přenáší dál. A Boží království je otevřené dokořán pro každého. Díky upřímnosti a touze po tomto království se v něm jednou všichni shledáme.

Lenka Mokrošová

Pastýřský list pro advent 2015

(S použitím myšlenek papeže Františka z buly, kterou vyhlášíje Mimořádný rok Božho milosrdenství)

Drazí bratři a sestry,
dnešním dnem vstupujeme do mimořádného Svatého roku milosrdenství. Začínáme advent, který nás připravuje na příchod Spasitele. Ten přichází jako zachránce. V Něm nám Bůh nabízí milosrdenství, které je větší než každý hřích. To je důvod skutečné naděje.

Boží moc však respektuje svobodu každého z nás. Uzdravující sílu Božho milosrdenství zakusí ten, kdo uznává, že není dokonalý, že Boží milosrdenství potřebuje a prosí o ně.

Možnost odpuštění ve zpovědi se nabízí všem, i těm, kdo nebyli u zpovědi velmi dlouho. Mimořádnou příležitost ke smíření s Bohem a církví mají všichni, kteří církev opustili, nebo upadli do církevních trestů. Všichni zpovědníci mají pro tento rok právo rozhřešit hříchy vyhrazené biskupovi. Od začátku doby postní budou mít vybraní kněží v katedrálách a při lidových misiích možnost rozhřešit i hříchy vyhrazené papeži. Nebojte se oslovit své duchovní pastýře, kteří Vám rádi poradí a pomohou.

Mimořádnou příležitost nabízím všem, kteří nemají pokřtěné děti pro jakékoliv komplikace nebo zanedbání či nedorozumění. Jedinou podmínkou pro křest dětí bude upřímný úmysl jim také předat víru a ve víře je vyučit. Kromě stálé možnosti ve všech farnostech bude společná příprava rodičů na křest dětí ve všech děkanátních městech. Příprava začne po Vánocích a bude uzpůsobena situaci žadatelů. Těm rodičům, jimž samotným chybí náboženská výchova, bude nabídnuta pomoc.

Podobně mohou dospělí kromě svých farností i v děkanských kostelích využít příležitost přípravy ke křtu či prvnímu svatému přijímání a biřmování, nebo najít pomoc při návratu k přijímání svátostí třeba po dlouhé době.

Na odpuštění od Boha i církve bychom všichni měli odpovědět odpuštěním všem, kteří se nějak provinili proti nám. Spustit uzdravující lavinu odpuštění! Rok milosrdenství nás zve, abychom ukončili staré spory, opustili staré křivdy a smířili se se všemi. Odpouštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpouštění je základním rysem křesťanské kultury, je nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a barometrem věrohodnosti naší víry. Odpouštění je však třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpouštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští. Hlavním důvodem pro odpuštění je, že Bůh odpustil nám.

Abychom se taky sami stali nástrojem Božího milosrdenství, budeme si během roku často připomínat skutky tělesného i duchovního milosrdenství.

Budeme se v nich prakticky procvičovat, jeden druhého povzbuzovat. Velmi se těším na to, že se v našich farnostech naučíme v této věci spolupracovat a dobré skutky organizovat, že rozkvete služba dobrovolníků Charity. Pracovníky Charit prosím, aby se ujali iniciativy. Rok milosrdenství je mimořádnou příležitostí právě pro Charitu, jejíž jméno česky znamená milosrdná láska.

Osobním vrcholem Roku milosrdenství pro každého z nás bude putování ke Svaté bráně, která poprvé v dějinách bude z rozhodnutí papeže Františka otevřena v diecézích. V Arcidiecézi olomoucké to bude v katedrále a bazilikách na Velehradě a na Svatém Hostýně. Po opravdové přípravě, k níž patří obrácení, pokání a smíření, projdeme Svatou branou jako kající poutníci, kterým už byly odpuštěny hříchy a oni přicházejí prosit o odpuštění trestů za ně.

V olomoucké katedrále bude otevřena Svatá brána na 3. neděli adventní při mši svaté, kterou zahájíme v kostele Panny Marie Sněžné v 10 hodin a průvodem půjdeme do katedrály, kde se otevře Svatá brána. K této mimořádné bohoslužbě Vás srdečně zu. Na Svatém Hostýně otevřeme Svatou bránu v noci ze Silvestra na Nový rok a na Velehradě při pouti k Panně Marii, Matce jednoty křesťanů, která se koná v neděli 24. ledna.

Drazí bratři a sestry,

dnes vstupujeme do adventu, doby intenzivní přípravy na příchod Spasitele, který je darem Otcova milosrdenství. Objevujme hodnotu ticha a

mlčení, v němž nasloucháme Božímu slovu, rozjímáme o něm a přijímáme ho za své tak, že ono vytváří náš vlastní životní styl. Heslem tohoto roku je Ježíšova výzva: **„Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“** (Lk 6,36). Kež se toto Ježíšovo slovo vtělí do našeho života, myšlení a skutků. Pak bude Spasitel nově přicházet do našich rodin i do dnešního světa a ukáže se jako zachránce.

K tomu každému z vás žehná a všechny o modlitbu prosí

arcibiskup Jan

Ze života významného světce...

Svatá Lucie

Lucie se narodila kolem r. 286 v Syrakusách na Sicílii. Její existence je doložena od doby, kdy se našla její katakomba s hrobem. Lucie přišla na svět v těžké době císaře Diokleciána, krutého pronásledovatele křesťanů. Už jako dítě však složila slib věčné čistoty, ale nikomu o tom neřekla. Když Lucie vyrostla, chtěla jí matka provdat za pohanského mladíka. Lucie neustále prosila Boha, aby jí uchránil od toho manželství. A Bůh vyslyšel. Když těžce onemocněla její matka, Lucie ji přemluvila k pouti ke hrobu svaté Agáty. Poté se matka uzdravila a splnila Luciino přání - aby nadále mohla žít zdrženlivý a panenský život.

Uražený ženich udal Lucii, která byla poté zatčena ve vězení vystavena těžkým mukám. Když zůstala neoblomná, vymyslel trest, že dívku převezou do nevěstince. Spoutaná měla být vezena městem k posměchu, avšak stal se další zázrak – tažným zvířatům se nepodařilo s vozíkem jít dopředu. Rozzuřený místodržitel dal rozkaz vylévat na Lucii horký olej, ale Lucie zůstávala nezraněná. A tak vydal rozkaz: Lucii – křesťanku usmrtit mečem.

Lucie znamená „Plná světla“. A odtud pochází mnoho zvyků, které lidé vykonávají v den jejího svátku 13. prosince. Např. ve Švédsku dívky oblečené do bílého oděvu, na hlavě věnec se svíčkami. V Hornobavorském městečku – plavení světél – plavení se svíčkami po řece.

Lucie je patronkou slepců, nemocných dětí, kajících nevěstek, sedláků, švadlen, spisovatelů.

MCh

Jméno Lucie pochází z latinského lux, což znamená světlo.

Mluví o naději, že po tmě se k nám vrátí světlo.

Lucie je mystickou postavou nositelky světla.

Proto dříve v den sv. Lucie chodily dívky za zpěvů po vsích oblečené v bílých sukních. Na hlavách nosily korunu z hořících svíček.

Později byla koruna vyměněna za hůl, na které byla zavěšena malá lucernička.

PASTORAČNÍ PLÁN

prosinec – únor

24. prosince	Štědrý den – čtvrtek Vánoční mše svatá pro děti a rodiče ve 13. 30h v Kněždubě. Večerní mše s. vaté ve 23.00h v Kněždubě a ve 21.00h ve Tvarožné Lhotě
25. prosince	1. svátek vánoční – pátek Mše svaté v 9.00h ve Tvarožné Lhotě a v 10.30 v Kněždubě
26. prosince	2. svátek vánoční – sobota Mše svaté v 9.00h ve Tvarožné Lhotě a v 10.30 v Kněždubě
27. prosince	Svátek svaté rodiny – neděle Mše svaté v 9.00h ve Tvarožné Lhotě a v 10.30 v Kněždubě Žehnání Jánského vína a obnova manželských slibů
30. prosince	Děkanátní fotbal – hala Vnorovy
2. ledna	Tříkrálová sbírka – sobota – Tvarožná Lhota Mše svatá spojená s požeňáním koledníků v 8.30h .
3. ledna	Tříkrálová sbírka – neděle – Kněždub Mše svatá spojená s požeňáním koledníků v 10.30h .
6. ledna	Adorační den farnosti – středa Kněždub – v 7.00h zpovídání, 8.00h začátek adorace, 17.00h mše svatá s ukončením adorace Tvarožná Lhota – ve 14.00h začátek adorace, v 19.30h společné ukončení a ve 20.00h svátostné požeňání.
10. ledna	Svátek křtu Páně – neděle mše svatá spojená s uzavíráním jesliček
23. ledna	Farní ples na Sokolovně v Kněždubě
30. ledna	Děkanátní ples v Radějově
7. února	Pomazání nemocných – neděle
10. února	Popeleční středa Mše svaté v 17.00h ve Tvarožné Lhotě a v 18.00h v Kněždubě
20. února	Vybíjená schol na Sokolovně v Kněždubě
26. února	Mládežnický pátek – eMpěčko Mše svatá v 19.19h v Hroznové Lhotě - téma Lenost

28. února	Sbírka na celosvětové setkání mládeže v Krakově v roce 2016
28. února – 2. března	Jarní prázdniny v Bílovicích pro děti I. stupně
5. března	Děkanátní volejbal ve Veselí nad Moravou

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Tvarožná Lhota	7. ledna	4. února	3. března
Kněždub	8. ledna	5. února	4. března

VEČERNÍ ADORACE SE SVÁTOSTÍ SMÍŘENÍ 20 – 21h

Kněždub	7. ledna	4. února	3. března
Tvarožná Lhota	14. ledna	25. února	10. března

VEČERNÍ ADORACE 20 – 21h

Kněždub	21. ledna
Tvarožná Lhota	28. ledna

V NAŠÍ FARNOSTI JSME SE ROZLOUČILI

Kněždub

Josef Macháček	+ 22. října
Anna Matyášová	+ 31. října

Tvarožná Lhota

Jan Petr	+ 8. září
Vlastimil Hazuza	+ 16. října

DĚTI, KTERÉ PŘIJALY SVÁTOST KŘTU

Kněždub

Radek Josef Smetka	6. září
Liliana Kateřina Šváblová	27. září
Bára Svobodová	24. října
Ondřej František Bělín	31. října

Tvarožná Lhota

Beáta Jurčeková	3. října
Lukáš Petr	4. října
Adam Bartošek	28. listopadu

ADVENTNÍ ZPOVĚDI V NAŠEM DĚKANÁTU

28. 11. Sobota - Lipov a Louka 14.00 - 15.30 hod.
5. 12. Sobota - Hroznová Lhota a Kozojídky 14.00 - 16.00 hod.
6. 12. Neděle - Kuželov a Petrov 14.30 – 16.00 hod.
12. 12. Sobota - Kněždub a Tvarožná Lhota 10 - 11.30 hod.
12. 12. Sobota - Veselí nad Moravou 14.00 - 16.00 hod.
13. 12. Neděle - Vnorovy 14.30 – 16.30 hod.
16. 12. Středa - Sudoměřice 16. 00 - 17.30 hod.
17. 12. Čtvrtek - Rohatec 15.00 - 17.00 hod.
17. 12. Čtvrtek - Moravský písek 16.00 - 18.00 hod.
18. 12. Pátek - Radějov 16.00 - 17.30 hod.
19. 12. Sobota - Blatnice a Blatnička 10.00 - 11.30 hod.
19. 12. Sobota - Velká nad Veličkou 14.00 – 15.30 hod.
20. 12. Neděle - Strážnice 14.30 - 16.30hod.

ADVENTNÍ HRA - HVĚZDA NADĚJE

Na tmavé noční obloze začíná
prosvítat první hvězda.

A za ní se ukazuje druhá, třetí ...

S každou hvězdou vysvítá stále větší a
větší naděje

na jasnější a krásnější oblohu.

Čím více hvězd, tím zářivější nebe.

A to platí i u nás – u lidí.

Každá hvězda je jako naše naděje.

Čím více budeme doufat a věřit,
tím jasnější a krásnější se stanou naše
srdce.

Za každou prožitou
mši svatou si:

- 1. vezměte hvězdu**
- 2. na zadní stranu napište
jméno**
= děti do 18 let píší své jméno
= dospělí píší jméno dítěte,
kterému chtějí
hvězdu naděje dát
- 3. hvězdu připněte na noční
oblohu**

ZIMNÍ ČAS PRO PÁTEČNÍ SETKÁVÁNÍ DĚTÍ

15.15h – 16.50h – pro děti do 11 let

18.00h – 20.00h – pro děti od 12 let

Vánoce prozařuje láska ...

Jak si představit lásku? Co je to vlastně láska?

Láska, která se zrodila v chudých jeslích.

Láska, na kterou se každý připravuje, a po které každý touží.

Jaká je vlastně Boží láska?

Odpověď zkusíme pootevřit z knihy *Láska* od P. Anselma Gruna.

Zatímco čeština zná pouze jediný pojem pro lásku, řečtina používá tři různých slov: erós, fília a agapé.

Pojmem erós je označována žádostivá láska, erotická přitažlivost mezi mužem a ženou, velcí muži hledat si partnerku a dobývat ji. Přetéká touhou. Je věčným tématem populárních písní. Starozákonní Píseň písní opěvuje tento erotický vztah jako největší Boží dar člověku. Básník, autor této nádherné milostné písně, opěvuje cit následujícími slovy: „**Jak je krásná láska tvá ... Lepší je láska tvá než víno ... Silná jako smrt je láska, nezlozná jako podsvětí je vašeň... Zátopy vod nemohou uhasit lásku a proudy řek ji neodplaví.**“ Vzpłane-li v nitru láska k nějakému muži nebo ženě, člověk je proti ní bezmocný.

Fília je láskou přátelskou, netouží si přítele přivlastnit, ale miluje ho pro něho samého a raduje se z něho, ať je, jaký je. Vrcholí ochotou položit za přítele život. Ježíš se odvolává na tento řecký ideál prohlášením: „**Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.**“ Cicero o této lásce napsal: „Z radosti přátel se těšíme neméně než z radosti vlastní, spolu pak trpíme s nimi v jejich trápení.“ Řekové byli národem přátelství a opěvují neustále přátelství ve svých písních. Protože dnes ztroskotává stále více manželství, mnozí jsou fascinováni právě darem přátelství.

Agapé je božskou láskou, čistou a ryzí. Je to bytostné, hluboké přání dobra – nejen přáteli, ale každému člověku. **To je Boží láska k nám a naše odpověď Pánu.** Agapé nepožaduje od Boha ani od bližního vůbec nic, protože miluje svůj protějšek jen kvůli němu samému. Není zkalena žádnými vlastnickými nároky a touhou kontrolovat druhého. Je čistá a vyzáruje z ní odlesk božské lásky. Je vrcholem, po jehož dosažení všichni z hloubi duše toužíme.

Nesmíme si ale představovat, že postupujeme krok za krokem od erótu, k fílii a od ní k agapé, abychom po jejím dosažení předchozí dva způsoby odložili. Všechny tři formy totiž k sobě neoddělitelně patří. Fília se podílí na síle erótu, ale i agapé potřebuje erós, jinak by byla bezmocná a bezvýznamná. Agapé naopak bývá přítomná i v erótu – pak jde o cudnou, čistou lásku.

BEZ LÁSKY NELZE ŽÍT

Člověk je doslova závislý na lásce.
Ani v nadbytku a bohatství není člověk šťastný a spokojený.
Být milován – to je pravé štěstí a spokojenost.
Ty jsi milován!

Možná o tom ani nevíš, ale sám Bůh ti projevils svou lásku.
Své lásce k tobě neklade žádnou podmínku.
Neříká: „Budu tě milovat, až se změníš, až se polepšíš.“

Jeho láska je bezpodmínečná.

Opravdová láska je nezištná.
Bůh tě miluje přesně takového, jaký jsi v tomto okamžiku.
Miluje tě se všemi tvými chybami, hříchy i přednostmi.

**„V tom je láska - ne, že my jsme si zamilovali Boha,
ale že On si zamiloval nás.“**

„Nebot' to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův,
jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu:
chci vám dát naději do budoucnosti.“
(Jer 29,11)

Příští číslo farního zpravodaje vyjde **6. března 2016.**

Uzávěrka příspěvků je **28. února 2016**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub. Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokrašová.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Počet výtisků 280ks.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz

Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře,
k tomu vejdu a budu jíst –
já u něho a on u mě“

(Zj 3,20)

„BŮH JE LÁSKA“

Jsi milován – takový, jaký jsi!

Boží láska znamená: Já si tě vážím.

Boží láska znamená: Počítám s tebou.

Boží láska znamená: Myslím na tebe.

Boží láska znamená: Mluvím s tebou.

Boží láska znamená: Naslouchám ti.

Boží láska znamená: Jsem stále s tebou.

Jsi milován – právě takový, jaký jsi!